

حُشْق و سُلْطَنَت

مؤلف:

موسی نشری همدانی

نشر داریوش

بخش بین المللی کتاب راونیز

کد پستی- ایران- تهران ۱۴۱۷۳- ۱۱۶۶۶

۱۴۹۸- ۶۶۹۶۰۱۵۴۶

telegram. @raoniz

نام کتاب: عشق و سلطنت

باشر: داریوش

نویسنده: موسی نثری همدانی

تایپیسید: فریبا

چاپ، صحافی: ف.د.و.ه

لیتوگرافی: مینیابر

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۶

تیراز: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۴۸۰-۵۳-۲

سرشناسه

عنوان و نام پدیدآور

مشخصات نشر

مشخصات ظاهری

شابک

وضعیت فهرست نویسی

رده بندی کنگره

رده بندی دیوی

شماره کتابشناسی ملی

* راونیز یکی از شهرهای دوره هخامنشی در استان خراسان شمالی است

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

۷ مقدمه

بخش اول: سلطنت کوروش

۱۱	فصل اول: امتحان درس
۲۵	فصل دوم: مجلس شاد
۳۵	فصل سوم: مهمانی
۴۷	فصل چهارم: ملاقات مادر و پسر
۵۵	فصل پنجم: مغ بزرگ
۷۵	فصل ششم: خواهش ماندن
۸۹	فصل هفتم: مجلس معرفی
۱۰۵	فصل هشتم: مسافرت اکباتان
۱۱۳	فصل نهم: شهر بازارگاد
۱۲۷	فصل دهم: شهر سارد
۱۴۱	فصل یازدهم: پذیرایی رسمی
۱۴۷	فصل دوازدهم: ژوپیتر
۱۶۱	فصل یازدهم: خواستگاری
۱۷۳	فصل چهاردهم: وداع
۱۷۹	فصل پانزدهم: نوروز
۱۸۹	فصل شانزدهم: مقدمات جنگ

۱۹۷	فصل هفدهم: غوغای عشق
۲۰۹	فصل هجدهم: محاصره
۲۱۵	فصل نوزدهم: عروسی

بخش دوم: ستاره لیدی

۲۲۳	فصل اول: رُوپیتر
۲۳۷	فصل دوم: خبر و حشت‌انگیز
۲۵۹	فصل سوم: تغییر حال
۲۶۷	فصل چهارم: مانع سیاسی
۲۷۵	فصل پنجم: مسافرت
۲۸۷	فصل ششم: سیاگزار
۲۹۷	فصل هفتم: نیپ
۳۰۹	فصل هشتم: سامه
۳۱۷	فصل نهم: ستر
۳۲۷	فصل دهم: برج
۳۴۹	فصل یازدهم: میدان جن
۳۵۷	فصل دوازدهم: قلعه سارد
۳۷۱	فصل سیزدهم: باغ گلستان
۳۷۷	فصل چهاردهم: انگشت
۳۸۹	فصل پانزدهم: عروسی

بخش سوم: شاهزاده بابلی

۳۹۷	فصل اول: شاهزاده خانم بابلی
۴۰۱	فصل دوم: نی نیپ
۴۰۵	فصل سوم: شهر کوتاکه
۴۰۹	فصل چهارم: برج رب‌النوع
۴۱۳	فصل پنجم: منجم
۴۱۹	فصل ششم: رصدخانه
۴۲۷	فصل هفتم: شهر سلطنتی
۴۳۷	فصل هشتم: منجم باشی

۴۴۳	فصل نهم: دختر بليت
۴۵۳	فصل دهم: آسوردان
۴۵۹	فصل يازدهم: خانه مصرى
۴۶۹	فصل دوازدهم: عشق تازه
۴۸۱	فصل سیزدهم: شهر فرات
۴۹۱	فصل چهاردهم: دختر مصرى
۴۹۷	فصل پانزدهم: جادوگر
۵۰۷	فصل شانزدهم: ورد چهارم
۵۱۳	فصل هفدهم: قصر واژگون
۵۱۷	فصل هجدهم: ريدون اريديس
۵۲۳	فصل بوزدهم: مجاعط
۵۲۷	فصل بیست و هم: خالات
۵۲۳	فصل بیست و یکم: بوظه
۵۳۹	فصل بیست و سوم: شمراده مدنی
۵۴۲	فصل بیست و سوم: محب بل
۵۴۹	فصل بیست و چهارم: آد بل
۵۵۳	فصل بیست و پنجم: دختر سیپ
۵۶۱	فصل بیست و ششم: پیام
۵۶۹	فصل بیست و هفتم: مصریه
۵۷۷	فصل بیست و هشتم: عزیمت به سمت کوتا
۵۸۳	فصل بیست و نهم: بعد از چند سال
۵۸۹	فصل سی ام: خاطرات عشق مصریه
۵۹۹	فصل سی و یکم: کوروش پادشاه فارس و مد و لیدی
۶۰۳	فصل سی و دوم: شهر استخر یا استاخر
۶۱۵	فصل سی و سوم: جنگ با احساسات قلی برابر با مغلوبیت
۶۲۱	فصل سی و چهارم: مصاحب با مصریه
۶۲۷	فصل سی و پنجم: ورود کامبیز
۶۳۱	فصل سی و ششم: رفع سوء ظن
۶۳۹	فصل سی و هفتم: منجمین سلطان
۶۴۵	فصل سی و هشتم: فتح بابل

۶۴۹	فصل سی و نهم: مشاهده استحکامات بابل
۶۵۱	فصل چهلم: امرای کلده
۶۵۵	فصل چهل و یکم: شناسایی اطراف بابل و فتح آن
۶۵۹	فصل چهل و دوم: روز قبل از عید و فتح قصر
۶۶۱	فصل چهل و سوم: فتح قصر و بابل
۶۶۳	فصل چهل و چهارم: تصرف برج‌های بابل و شهر سلطنتی
۶۶۷	فصل چهل و پنجم: برآمدن آرزوها

سگ برجسته‌های پرسپولیس یا شهر پاریس برجسته کوروش که بر تختی زرین نشسته در پی روش نمایندگان ملت‌های مختلف به ستایش ایستادند تا از او نوازش ببینند و حکمران خویش را تثبیت کنند دیگر افسانه نیست واقعیتی که هنوز می‌توان رعایت آن و اعصار در پیش رویمان ببینیم.

و همین سگ‌روشت، و همان نقش برجسته‌ها دستمایه تاریخ نویسان شد تا با کندوکاوی عمیق‌تر واقعیت‌نمایی تاریخی را ز پس غبار زمانه باز شناسند و باز شناسانند و امروزه به یمن این نلاشر هاست که می‌دانیم که نیاکان ماچه غرور آفرین بوده‌اند و می‌دانیم ریشه در حدود داریم که زمانی امید همه جهانیان بوده است و ما مردمی هستیم که زمانی تمدنی را بنیاد نهادیم که در شکوه و عظمت بر تمدن عظیم یونان برتری داشته و سایه خویش را بر زمانهای زمانه‌اش می‌گسترانده است. اما تاریخ با همه تدقیق و تحقیقی که در زمانهای زمانه‌ای خاص می‌کند قادر نیست همه وقایعی که بر مردمی در زمانهای مشخص ۲۴- است بکاود و بشناسد و حتی با آن که تاریخ به انشعابات و اکتشافات مختازه چو تاریخ سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و مانند آنها تقسیم شده، باز هم قادر نیست. منجکاوی‌ها را پاسخ گوید و بسیاری از رخدادهای تاریخی از چشمهای محققان دور مانده و قابل بازشناسی نیست و در اینجاست که عنصر خیال به یاری انسان می‌آید و به نیاز پاسخ می‌گوید که هرگز تحقیقات تاریخی و باستان‌شناسی با همه دقیقت و تدقیقی که به عمل می‌آورد قادر به برآوردن آن نیست و آن عنصر خیال و آن مایه واقعیت بیرونی یعنی دستاوردهای محققین تاریخی و باستان‌شناسان در هم می‌آمیزد و اثری را می‌آفریند که رمان تاریخی است. رمان نویس تاریخی با بالهای خیال به قلمرویی پرواز می‌کند که محققان تاریخ و باستان‌شناسان دست واقعیت‌شان بدان

نمی‌رسد رمان نویس تاریخی به دقیق‌ترین و جزیی‌ترین روابط انسانی با تکیه بر خصوصیات انسان و نیز پشتونه‌ها و نیز پشتونه‌ها و اسناد تاریخی می‌پردازد و از آمیختن عنصر خیال اثیری را خلق می‌کند که اگرچه رمان است اما می‌تواند و به یقین نیز می‌تواند واقعیت باشد چراکه رمان نویس همانند هر محققی قادر نیست واقعیت را واژگونه و مغلوب نشان دهد و تنها در چرایی و تبیین رخدادها عناصر تازه‌ای را وارد می‌کند که مورخین و محققین تاریخی اجازه وارد کردن آن عناصر را در تحقیق‌شان ندارند و به همین روی رمان تاریخی دارای دو مزیت است اول آنکه رمان است و جذابیت رمان را دارد و دوم آن که خواننده در عین حال که می‌داند رمان‌ی خواند بی‌اراده با گوشه‌های تاریک تاریخ آشنا می‌شود و خود همگام با رمان‌ی دنیابی را کشف می‌کند که مورخ هرگز قادر به شناساندن آن نیست.

رمان تاریخی مشوه و سلطنت نیز برخورداری از همه مزایا و خصوصیات یک رمان تاریخ است. مذاهی است تاریخی به ورود پارس‌ها به قلمرو مادها و غلبه پارسها بر مادها و قابل حکومت هخامنشیان با همه شکوه و عظمتی که در نقش برجسته‌های شهر پسر نخست مشید می‌بینیم. اما کنار این وقایع مضبوط تاریخی رخدادهایی واقع می‌شود. عبارت شرمنده در عواطف انسان دارد و این بار تاریخ از زوایه عاطفه انسانی و اتفاقاً لد بفیران آرها یعنی «عشق» نوشته شده است و همین عشق است که زمینه ساز وقایع بود که امپراتوری را بنیاد می‌نهاد و حکومتی را سرنگون می‌سازد. در هر حال هر چه می‌اندیشم هرگز نخواهیم توانست عنصر عاطفه را از عرصه روابط انسانی کنار بگذارم که عاطفه در وجود ما به ودیعت نهاده شده است و آن هم با چه لطفات و چه ضرایتی تا رسابی عشق نوشتن، انکار واقعیتی است که پژوهش را ناقص می‌گرداند.

اکنون ملت ما در مقطعی از تاریخ ایستاده است که رتهاجم انواع فرهنگ‌هاست که به ضرب و زور تکنولوژی قصد تحمیل آن را دارد و اگر به گذشته شکوهمند خویش باز ننگریم و خود را بی‌ریشه بدانیم، بی‌ردیم، بی‌نیایی که وزیدن گرفته، ما را چون توده خاشاکی از جای برخواهد کند و در ورطه فراموشی خواهد افکند.

نگاهی به پشت سر و شکوهی که داشته‌ایم، ما را مطمئن می‌سازد که می‌توانیم و حتماً نیز می‌توانیم تمدنی بی‌افرینیم عظیم تراز گذشته که نه تنها اجازه ندهیم طومار تمدن امروزین ما با این تهاجم در هم پیچیده شود که دیگر تمدن‌ها و حتی فرهنگ‌های مهاجم را در خود مستحیل گردانیم.